

Vrouw overboord!

Blijspel voor vrouwen

in drie bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VROUW OVERBOORD!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: Aris Bremer (geb. 22 augustus 1940), schilder en toneelauteur, woont op het waddeneiland Texel. In 1984 raakte hij als acteur betrokken bij de plaatselijke toneelvereniging. Enkele jaren later bracht zijn passie voor theater hem tot het schrijven van toneelstukken. Zijn eerste werken waren kinderstukken, nu gewild repertoire voor toneelgroepen die graag voor dit jonge publiek spelen. Hoewel in dit genre ook nieuwe titels verschijnen, legt hij zich nu meer toe op het schrijven van avondvullende komedies, eenakters en sinds enkele jaren ook musicalteksten. Bijna al zijn stukken (ca 40 stuks) zijn uitgegeven door Toneeluitgeverij Vink te Alkmaar en worden gespeeld door het amateurtoneel in Nederland en Vlaanderen. Vertalingen zijn er uitgekomen in het Fries en Gronings en sinds kort ook drie stukken in het Duits en Engels. Uitgebreide informatie over auteur en zijn stukken is te vinden op: www.arisbremer-toneelteksten.nl

PERSONEN:

(de leeftijd van de vrouwen beweegt zich tussen de 40 en 70 jaar)

Carla Borstelaar - In dienst van de evenementenorganisatie Happy Trip, die de reünie in opdracht organiseert. Haar stelling is: regels zijn regels. Ze is kortaf en luid, bijna militair.

Deelnemers aan de reünie zijn de leden van de vroegere feministische amateurtoneelgroep "Man Overboord!":

Koosje Verlaat - Was naast actrice ook de schrijfster van de groep. Zeer aanwezig type, probeert krampachtig jong te lijken. Ze is lichamelijk kerngezond maar slikt pillen tegen haar "aanvallen".

Sabine Larosse - Speelt het domme afhankelijke type. Ze is destijds rijk geworden door een piramidespel, ook ten koste van haar medespelers. Ze is getrouwd met een veel jongere man

Tanne van der Vaart - Slimme vrouw, herstellend van een lang ziekbed. Oma zonder opa, haar man heeft haar destijds voor Koosje verlaten. Ze is de enige van de groep die doorgedaan is met toneel.

Pleun Rademaker - Strijdbaar maar bits. Zij is als enige van de groep nog actief in een vrouwenbeweging. Enig kamerlid van een uiterst linkse splinterpartij. Ze doet veel aan sport en is een verdienstelijk langeafstandszwemster.

Gon Oudewater - Tikkeltje artistiek, spreekt geaffecteerd, geneert zich wat voor haar huidige leefomstandigheden. Schilderde vroeger abstracte naakten en nu blote engeltjes op lampenkappen. Regisseerde destijds maar hekelt nu theater en linkse standpunten. Ze heeft een heupprobleem en gebruikt krukken.

Situatie:

Een heel klein eilandje in een rivier
Links voor een deel van een gammele aanlegsteiger
Voorlangs een houten beschoeiing
Achter en rechts struikgewas, middenachter een dode boom met lage takken
Rechts een laag vervallen schuurtje met een gat in het dak

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

Muzieksuggestie voor aanvang, tussen de bedrijven en tijdens de slotscène:

“Vrouwen, vrouwen, vrouwen” uit de musical “De engel van Amsterdam”

Vrouwen, vrouwen, vrouwen,
voorwaarts in de strijd!
Weg met de bokken,
vooruit met de geit!
We moeten het juk
van die kerels eens kwijt.
De broek aangetrokken,
nu komt onze tijd!
Nu zullen ze naar onze pijpen dansen!
We grijpen al die knullen,
we grijpen onze kansen!
We hebben maar één wens:
De mannen minder mans
en de vrouwen veel meer mens!

EERSTE BEDRIJF

Een vrijdag in juni, vroeg in de avond, het zal nog uren licht zijn. De “Happy Trip” is, uit zicht, aangemeerd aan de steiger. Drie van de vijf reünisten (Sabine, Pleun en Gon) zijn al van boord gegaan en staan middenvoor naast elkaar. Allen zijn geblinddoekt, ze hebben de route van het bootje niet mogen waarnemen. Ze weten ook niet hoe dicht ze bij het water staan, zijn wat giechelend en gespannen. Aan de walkant van de steiger staat Carla. Ze ziet dat Pleun probeert haar blinddoek los te maken.

CARLA: Heb ik gezegd dat de blinddoek af mag?! Ja, ik heb het tegen u, mevrouw Ra-de-maker! Heb ik dat gezegd?

PLEUN: We zijn toch op onze bestemming. Ik wil nu die plek zien, dit gedoe heeft lang genoeg geduurd.

SABINE: Ja, mag hij af, alsjeblieft? Dat ding knelt mij de oren van het hoofd. (*instemmende reacties van de anderen*) En ik ben nog nachtblind ook...

CARLA: Ze gaan pas af als ik dat zeg! Is dat duidelijk?

SABINE: Ja, maar....

CARLA: Is dat duidelijk?! (*stilte*) Dat is dus duidelijk! Happy Trip staat voor een fantastisch weekend in een ontspannen sfeer. Maar dat lukt alleen als u zich aan de regels houdt. (*naar het schuurtje, inspecteert het binnen en buiten, ontdekt het gat in het dak*)

PLEUN: Ik heb de pest aan regels! Altijd gehad! En ik erken nog steeds geen enkele autoriteit! Ik laat me nergens toe dwingen!

CARLA: Niemand heeft u gedwongen. U bent hier allemaal uit vrije wil. Ook mevrouw Ra-de-maker. Iedereen! Uit vrije wil! En het wordt een fantastisch weekend! In een ontspannen sfeer! Is dat duidelijk?

SABINE: Ik vind ontspannende dingen altijd zo... spannend!

GON: Is dat Sabine?

SABINE: Joehoe.

GON: Wij moeten elkaar straks nog spreken. Als ik weer kan zien wil ik wat van je weten.

PLEUN: En ik weet wat: hoeveel euro is 1500 gulden?

SABINE: Daar moeten jullie nou ‘ns over ophouden! Dit is toch weer helemaal een nieuwe start. Ik ben zo blij met deze hernieuwde kennismaking.

PLEUN: Wie nog meer blij is steekt zijn vinger op.

SABINE: (*steekt haar vinger op*) Maar wie moet ze nou tellen? Ik zie niks.

GON: Ik ben pas blij als ik iets kan zien wat me blij maakt.

SABINE: O, maar ik ook. Ik heb al op zoveel eilanden gezien, all over the world, maar het is altijd weer anders. Steeds weer een nieuwe ervaring! Enigjes! Eigenlijk gaan Johnny en ik met de vakanties altijd naar een eiland, gek hè?

PLEUN: Johnny? Heet jouw vriendin Johnny?

SABINE: Mijn vriend heet Johnny.

PLEUN: Ben jij met een man?

SABINE: Ja. Gek hè?

PLEUN: Jij was toch lesbisch.

SABINE: Volgens mijn psych ben ik altijd hetero geweest. Als jullie nog een goeie psych zoeken... O, die man heeft me zoveel dingen van mezelf laten ontdekken.

PLEUN: Vooral je portemonnee neem ik aan.

SABINE: Je ziet mij niet staan, hè?

PLEUN: Ik zie al een uur helemaal niets!

SABINE: *(schuifelt naar voor)* Ik ben dit wel gewend, ik ben namelijk...

GON / PLEUN: Nachtblind.

CARLA: *(terug naar de steiger)* Staan blijven, mevrouw La-rosse! We hebben er meer uit de rivier moeten vissen!

SABINE: O, maar ik loop niet in zeven sloten tegelijk.

CARLA: Het is geen sloot. Het is een rivier!

SABINE: O, enigjes.

CARLA: De stroming in de rivier is niet zo "enigjes". *(roept naar Koosje en Tanne die nog niet van boord zijn)* Ja, jullie twee daar! Komt er nog wat van? We hebben geen uren de tijd!

KOOSJE: *(op via de aanlegsteiger, geblinddoekt, blijft daar staan)* Wij hebben alle tijd!

CARLA: Dat hebben we niet!

KOOSJE: Ik zou niet weten waarom niet. We hebben tijd tot maandagmorgen en daar het nu pas vrijdagavond is, hebben we alle tijd.

CARLA: En in die tijd is het nu tijd dat mevrouw Verlaat het schip verlaat! De hoogste tijd! En waar blijft mevrouw van-der-Vaart?

KOOSJE: Tanne is de vissen nog aan het voeren. Zo zeeziek als zij heb ik nog nooit iemand gezien. Gehoord bedoel ik.

SABINE: Is dat nou zeeziek of is dat rivierziek?

GON: Dat komt doordat ze niets kon zien. Dat slaat op je oren. Daar zitten je evenwichtsorganen. Ik werd nu ook wel wat misselijk en dat heb ik anders nooit.

SABINE: Ik ook niet en ik heb heel wat afgevaren. Ik heb Johnny een jacht gegeven, type weet ik niet meer alleen dat hij vier ton kostte en

...

PLEUN: Dat van dat peperdure jacht heb je onderweg wel al tien keer verteld.

GON: En hoe Sabine Larosse aan die vier ton kwam hoeft zij ons ook niet te vertellen.

CARLA: Het is de hoogste tijd. Als mevrouw van-der-Vaart zeeziek is moet zij nú aan land komen!

KOOSJE: Tanne! Veeg je mond af en ga met me mee! *(imiteert Carla)*
We hebben geen uren de tijd!

CARLA: En de boot moet over tien minuten aan de overkant zijn!

KOOSJE: En de boot moet over tien minuten.... Wat zeg je nou? Blijft de boot niet hier?

CARLA: Natuurlijk niet! Sjors vaart hem straks naar de overkant.
(onrustige reacties bij de anderen)

GON: Maar als we hier van af willen? Het is toch een eiland? Zo jong zijn we ook weer niet, er kan elk moment iets gebeuren met één van ons...

SABINE: O, enigjes! Net als met de “tien kleine negertjes”. Dat was ook op een eiland, toch? Dat ze één voor één doodgaan. Nou ja, dat is natuurlijk niet zo leuk.

CARLA: Maandagmorgen komt Sjors ons halen. Maan-dag-morgen! Is dat duidelijk? Mevrouw-van-der-Vaart! Nú van boord!

KOOSJE: Tanne! Kom op, meid, we slepen je er wel doorheen.

TANNE: *(op, geblinddoekt, krijtwit)* Ik wil dit niet.

KOOSJE: Je wilt dit wel!

TANNE: Ik wil dit helemaal niet. Ik wil niks! Ik wil dood.

SABINE: En toen waren er nog maar negen...

CARLA: Als mevrouw-van-der-Vaart liever mee terugvaart kan dat ook!

TANNE: Nee, nee! Dat in elk geval niet. Niet meer varen, nee! Nooit meer!

PLEUN: Schiet op dan! Dan kunnen eindelijk die stinkdoeken van onze kop!

KOOSJE: *(steekt haar hand uit)* Kom op, Tanne, hier, pak mijn hand.

TANNE: *(slaat de hand weg)* Ik hoef die hand van jou niet!

KOOSJE: Graag of niet. *(keert zich om en schuifelt naar het eind van de steiger, Tanne volgt op korte afstand)* Maar net was ik nog goed genoeg om je kots over me heen te krijgen.

TANNE: Ik had je gezegd uit mijn buurt te blijven.

CARLA: Kom op! We hebben...

KOOSJE: Geen uren de tijd, we weten het. Hoe ver moet ik nog op die stomme steiger...? *(stuit op Carla, die de afstap verspert)* Au! *(Tanne loopt tegen Koosje op)* Au!! Verdomme! Mijn knie!

TANNE: Loop dan ook door!

KOOSJE: Ik loop heus wel door. (*Carla houdt haar tegen*) Hé, wie is dit?

TANNE: Ik wil er van af!

KOOSJE: Ik ook maar er is hier iemand die daar anders over denkt. (*Carla fouilleert haar nogal bruut*) Hé, we hebben alles toch al moeten afgeven. Wat zoek je nog?

CARLA: Er is altijd wel iemand die een mobieltje probeert binnen te smokkelen.

KOOSJE: Je hebt die van mij al!

CARLA: Dit heb ik bij iedereen gedaan dus doe ik dit ook bij mevrouw Ver-laat.

KOOSJE: Zeg, ik ben geen terrorist! Ik haat dit gedoe aan mijn lijf. Ooit gehoord van privacy?

SABINE: Het is hier net als op Kennedy Airport. Zijn jullie daar ooit geweest, meiden? Nou, daar wordt je nou echt op de meest intieme plekken bevoeld.

KOOSJE: Hoor ik daar Sabine Larosse? Wij tweeën hebben nog wel wat uit te praten dit weekend. 1500 gulden, hoeveel Euro is dat eigenlijk?

SABINE: Ik vind dit zo kinderachtig!

KOOSJE: 1500 gulden was niet kinderachtig! En dan praten we wel over rente op rente en dat dan bij die 1500....

CARLA: Stilstaan!

KOOSJE: Ik sta stil!

CARLA: Nee, dat doet u niet!

TANNE: Mag ik er niet even langs? Ik voel me zo vies.

CARLA: U wacht maar op uw beurt. Aha! Wat hebben wij hier? (*heeft op Koosje's lichaam een mobiele telefoon gevonden*) Mevrouw dacht slim te zijn?

KOOSJE: Ach, die... Die ouwe Nokia had ik ook nog bij me. Dom, niet aan gedacht Maar dat komt, dat ding weigert alle diensten. Ik had hem weg willen gooien.

CARLA: Doe ik dat toch. (*werpt het richting water*)

KOOSJE: Wat doe je nou?

CARLA: De kapotte Nokia is nou voor de vissen. Heeft u nog meer "kapotte" dingen verstopt?

KOOSJE: Nee!

CARLA: Dat zeggen ze allemaal. Maar ik heb wel twee telefoons in beslag genomen. En een zakmes. En twee aanstekers...

PLEUN: En toch wil ik mijn sigaartje straks!

CARLA: Alle rookwaar is ingenomen, net als snoep- en etenswaren, en met alle andere zaken keurig netjes aan boord opgeborgen in een

kast die Sjors heeft afgesloten. De inhoud krijgt u maandagmorgen terug. *(het geluid van een schot, de andere vrouwen schrikken)* Dat is Sjors.

SABINE: Was dat nou een schot?

CARLA: Sjors schiet op eenden.

SABINE: Wat zielig!

CARLA: Voor Sjors, ja. Hij mist altijd. Ik niet. Ik mis nooit. Met u ben ik klaar. Doorlopen. *(Koosje loopt de steiger af, wil de blinddoek afdoen)* Mevrouw-van-der-Vaart. *(Tanne gaat gewillig staan, benen al wijd. Carla kijkt om naar Koosje)* De blinddoek blijft om tot ik zeg dat hij afkan. Ja, ik heb het tegen u, me-vrouw Ver-laat! *(tot Tanne)* Benen wijd... ah, is al goed zo. *(wil fouilleren, ruikt dan iets en bekijkt Tanne beter)*

TANNE: Is... is er iets?

CARLA: U stinkt naar kots!

TANNE: Tja... een beetje vies zal ik wel zijn...

CARLA: Vies? Het is goor. U hebt voor de afvaart alles afgegeven?

TANNE: En daarna heb ik alleen nog maar overgegeven.

CARLA: Loop dan maar door. Maar als ik later merk dat u iets verbergt... *(de fluit van de boot, Carla gaat de steiger op, ruim om Tanne heen, Tanne schuifelt de steiger af, bij de anderen gekomen mijden die haar vanwege de lucht van het braaksel)* Sjors wil de tros los.

SABINE: *(voor aan de waterrand)* Sjors is de stuurman? Enigjes! Dan heb ik hem geroken. Bier en Old Spice. Ik zag hem als 't ware voor me, de zeeman. Rechte rug. Verweerde kop. Spieren als kabeltouwen. Met een lief in elke haven.

CARLA: Sjors is een ouwe manke gluurder en Sjors is de vader van mijn zes kinderen. En vanwege die zes kinderen en die manke man moet ik in het weekend werken. Ik ben zo terug. Dan krijgt u verdere instructies.

GON: En de blinddoek?

CARLA: Mag nu af. *(via de steiger naar links)*

SABINE: Eindelijk! *(rukt als eerste de doek van het hoofd, ziet dat ze vlak bij het water staat)* Nee!! *(ze wankelt, dreigt te vallen maar herstelt zich)* Dat was bijna...!

CARLA: Ik had u gewaarschuwd en dat doe ik maar één keer! *(af. De vrouwen doen de doek af, ze kijken rond korte tijd zonder woorden, dan)*

SABINE: *(na korte stilte)* Dit is het dus...

GON: Ik geloof dat ik die blinddoek maar weer voor doe. *(Gon gaat middenvoor op een boomstronk zitten; de nog rillende Tanne loopt*

naar het schuurtje, Sabine volgt haar; Koosje loopt rond; Pleun staat pal in het midden)

KOOSJE: Wat een oord.

PLEUN: Wat een godverlaten oord.

GON: Happy Trip!

PLEUN: Dat stinkende vooronder was ook niet veel, maar dit...

TANNE: Nou, ik ben blij dat ik vaste grond onder mijn voeten heb.

SABINE: *(over het schuurtje)* Hier zal toch ook nooit iemand gewoon hebben.

TANNE: Napoleon. Na Elba en Sint Helena is hij hierheen verbannen.

SABINE: Napoleon? O, enigjes!

TANNE: En daarna is dit een onbewoonbaar verklaard eiland geworden. *(kijkt door een opening naar binnen)*

SABINE: *(zingt zacht de eerste regel van een lied van "kinderen voor kinderen")* Op een onbewoond eiland – Loopt niemand voor je neus

–

PLEUN: *(walgend)* Kinderen voor kinderen!

SABINE: Enigjes toch!

PLEUN: Jak!!

SABINE: Sorry, Pleun, ik dacht er niet aan dat jij geen...

PLEUN: Dat ik geen kinderen heb heeft daar niets mee te maken!

SABINE: Je hebt natuurlijk nooit de "ware" kunnen vinden.

PLEUN: De "ware"? Wat een bakvissenpraat!

KOOSJE: Pleun zocht het altijd meer in de "klare", nietwaar Pleun? Ouwe of jonge, als het maar veel was.

TANNE: Sommige dingen zijn niet veranderd. Onze Koosje is nog altijd even fijngevoelig. *(gaat voorzichtig het schuurtje in, Sabine blijft buiten)*

PLEUN: O, ik heb een huid als een olifant en die ouwe klare heb ik al lang afgezworen.

KOOSJE: Kom op, het is gewoon een ouwe herinnering! Dit is toch een reünie. Dan komen de oude verhalen.

SABINE: Ja, en als we allemaal ons best doen kan het best gezellig worden. Best wel.

PLEUN: Gezellig? Wat een burgerpraat. Had ik tenminste maar iets om te roken.

SABINE: Tanne! Is daar iets?

GON: Wat doet Tanne daar?

SABINE: Ik denk dat ze even wil rusten. Ik vind het maar eng. Ik moet maar steeds denken aan die tien kleine negertjes.

PLEUN: Wij zijn vijf witte wijven. *(de scheepsmotor is hoorbaar)*

KOOSJE: Vaarwel, Sjors! Tot maandagmorgen.

SABINE: Maandagmorgen... dat zijn wel drie nachten! Drie nachten!

Hoe lang blijft het nu nog licht? Wie weet dat? Ik.. ik ben nachtblind.

Dat was ik toen al. Als toen op het podium de lichten uitgingen...

GON: Wij weten het nog.

SABINE: Als ik maar iemands hand vast kan houden... *(een lang signaal van de scheepsfluit; zingt zacht)* Op een onbewoond eiland...

PLEUN: "Kinderen voor kinderen..." Bah!

GON: Het was wel een VARA programma. Jouw rode clubje toch, Pleun?

PLEUN: Ben jij gek? Die salonsocialisten? Allemaal slippendragers van het kapitalisme! Alleen voor dat stomme geld een studio volproppen met gillende kinderen en die wurmen maar drillen en drillen om naar de pijpen van de hoge platenheren te dansen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto